

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS RESOLUTION

av den 21 juni 1999

om en handbok för internationellt polissamarbete och åtgärder för att förebygga och kontrollera våld och oroligheter i samband med internationella fotbollsmatcher

(1999/C 196/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD UTFÄRDAR DENNA RESOLUTION.

1. Europeiska unionens mål är bland annat att ge medborgarna en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa genom att bland medlemsstaterna utforma gemensamma insatser på området polissamarbete.
2. Rådet antog den 9 juni 1997 en resolution om förebyggande och bemästrande av huliganism genom erfarenhetsutbyte, utestängning från arenor och mediapolicy⁽¹⁾.
3. Inom ramen för Europarådet ingicks den 19 augusti 1985 en konvention om läktarvåld och olämpligt uppträdande vid idrottsevenemang och i synnerhet vid fotbollsmatcher.
4. Det är nödvändigt med ytterligare insatser för att kontrollera fotbollshuliganismen på grundval av senare års erfarenheter – särskilt under Europamästerskapet i fotboll 1996 och världsmästerskapet i fotboll 1998 – och av resultaten av den utvärdering av tidigare åtgärder som experter på polisiära frågor gjort på nederländskt initiativ.
5. Det är av yttersta vikt att skapa en europeisk ram för medlemsstaternas polismyndigheter i fråga om polissam-

arbetets innehåll och räckvidd, polisens förhållande till medierna, samarbetet med dem som övervakar supportrarna och policyn för tillträde till arenorna.

6. Det finns ett stort behov av att i en handbok för polismyndigheter ange den europeiska ram som behandlas ovan.
7. Resolutionen skall inte påverka tillämpningen av befintliga nationella bestämmelser eller Europeiska kommissionens utövande av sina befogenheter enligt Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

RÅDET

1. uppmanar medlemsstaterna att intensifiera samarbetet, särskilt det praktiska samarbetet mellan polismyndigheter, i syfte att förebygga och kontrollera våld och oroligheter i samband med internationella fotbollsmatcher, och
2. överlämnar därför bilagda handbok, som innehåller exempel på arbetsmetoder, till polismyndigheterna. Rådets arbetsgrupp på området uppmanas att i framtiden föreslå ändringar i denna handbok, om nya erfarenheter ger anledning till detta.

⁽¹⁾ EGT C 193, 24.6.1997, s. 1.

BILAGA

Handbok för internationellt polissamarbete och åtgärder för att förebygga och kontrollera våld och oroligheter i samband med internationella fotbollsmatcher, i vilka åtminstone en medlemsstat är delaktig genom att delta i matchen och/eller genom att vara värd för matchen

Innehållsförteckning för handboken:

1. Polismyndigheternas förberedelsearbete

Organiserande myndigheter och polismyndigheter bör redan på ett tidigt stadium engagera polismyndigheterna i deltagarländerna i förberedelserna.

2. Organisationen av samarbetet mellan polismyndigheterna

Organiserande myndigheter och polismyndigheter bör ta hänsyn till vilka krav som kan ställas på organisationen av det internationella polissamarbetet.

3. Polismyndigheternas informationshantering

Organiserande myndigheter och polismyndigheter bör ta hänsyn till de krav som polisens informationshantering ställer.

4. Polismyndigheternas samarbete med ordningsvakterna

Organiserande myndigheter och polismyndigheter bör engagera dem som övervakar de deltagande fotbollsförbundens supportrar som ett stöd i utförandet av uppgifterna och samarbeta med dem i största möjliga omfattning.

5. Kontrollista för mediepolicy och kommunikationsstrategi (polis/myndigheter) vid stora (internationella) mästerskap och matcher

Polismyndigheterna bör använda kontrollistan för mediepolicy.

6. Krav som kan ställas på tillträdes- och biljettpolicy

Organiserande myndigheter bör beakta de krav som gäller för arrangörerna såvitt avser tillträdespolicy, särskilt biljettpolicy, biljettkontroll och åtskiljande av rivaliserande supportergrupper.

7. Förteckning över dokument som Europeiska unionens råd tidigare har antagit

En förteckning över tidigare beslut av rådet kommer att ge en uppfattning om hittills vidtagna åtgärder.

KAPITEL 1

Polismyndigheternas förberedelsearbete

- En formell begäran om stöd bör göras av den i arrangörslandet ansvariga ministern, som samråder med berörda polismyndigheter. I begäran bör – med beaktande av samarbetets särskilda syften – anges stödets omfattning och sammansättning.
- Begäran om stöd bör lämnas in hos den utländska polismyndigheten i god tid före mästerskapet eller matchen. Den understödande utländska polisenheten behöver minst åtta veckor för förberedelser.
- Arrangörslandets polis bör endast begära understöd av utländsk polispersonal från länder som kan erbjuda ett mer värde.

- Det internationella polissamarbetet syftar till att arrangemanget skall få ett säkert förlopp och har följande särskilda mål:
  1. Underrättelsearbete.
  2. Rekognoscering.
  3. Observation.
  4. Kontroll av publiken under polisövervakning.
- Polismyndigheterna i de stödande länderna ansvarar för en riskanalys som bör tillhandahållas i förväg, bl.a. en profil av de besökande supportrarna och en beskrivning av prototypen för en risksupporter från respektive land. Dessa rapporter bör uppdateras kontinuerligt. De nationella kontaktpunkterna för fotbollshuliganism i de olika länderna samordnar tillhandahållandet av information till arrangörsländets polismyndighet.
- I första hand är en riskanalys av supportergruppen i det berörda landet avgörande för inom vilka av de fyra nämnda områdena som arrangörsländets polismyndighet begär polissamarbete.
- Den utländska polismyndigheten anger i vilken utsträckning den kan tillmötesgå begäran om stöd från arrangörsländets polismyndighet. Därefter avgör de i samråd hur stor den utländska polisenheten skall vara.
- Polisenhetens omfattning är således inte densamma för alla länder, utan står i viss relation till det hot och den risk som supportrarna från det berörda landet utgör samt till de faktiska förhållandena.
- Inom en utländsk polisenhet kan, beroende på arten av det stöd som skall lämnas och enhetens storlek, följande funktioner urskiljas:
  1. Verkställande polistjänstemän, som ansvarar för rekognoscering, observation eller ledsagning.
  2. En operativ samordnare, som ansvarar för samordning av de verkställande polistjänstemännens verksamhet och för förmedling av information.
  3. En talesman.
  4. En sambandsman, som främst har till uppgift att sköta informationsutbytet mellan sitt hemland och värdlandet. Med tanke på skillnaderna i sakkunskap på områdena allmän ordning, våldsam fotbollshuliganism och terrorism, kan den nationella sambandsmannen föreslå färdlandet att gå med på utplacering av ytterligare en sambandsman vid värdlandets samordningscentral.
  5. En ledare, som har ett funktionellt och hierarkiskt ansvar för sin enhet. Om det emellertid upprättas en nationell polisiär samordningscentral, har han endast det hierarkiska ansvaret över sambandsmannen. Det funktionella ansvaret för sambandsmannen åvilar då ledaren för samordningscentralen.
- Arrangörsländets polismyndighet(er) bör möjliggöra för de utländska polismyndigheterna att orientera sig om hur polisinsatsen i värdlandet är organiserad, om matchstaden/-städerna och om arenans belägenhet, samt stifta bekantskap med de operativa befälen i de berörda matchstäderna under matchdagen/-dagarna.

KAPITEL 2

Organisation av samarbetet mellan polismyndigheterna

- Kvaliteten hos värdlandets polisinsatser förstärks om de erhåller polisunderstöd från de våldsamma supportrarnas hemländer.
- De stöd som de utländska polismyndigheterna kan tillhandahålla bör utnyttjas på bästa sätt och ingår på så sätt i den mottagande polisorganisationens taktiska plan.

- Ledaren för polisenheten från det stödjande landet bör vid behov ha en egen talesman. Ledaren för polisenheten avgör vilken ställning talesmannen skall ha.
- Talesmän som knyts till stödenheter bör skydda medlemmarna i stödenheten mot medierna.
- Den mottagande polisorganisationen skall sörja för de understödjande utländska polistjänstemännens fysiska säkerhet.
- Arrangörlandets polismyndighet bör i samråd med fotbollsarrangören sörja för att den understödjande utländska polisenheten innehar en sådan ackreditering (sittplats krävs ej) att enheten på ett tillfredsställande sätt kan utföra sin uppgift i och omkring arenorna för de matcher där medlemmarna av den berörda polisenheten har tilldelats en uppgift.
- Polismyndigheterna från supportrarnas hemland bör från och med resans början hålla risksupportrarna under uppsikt tills de når det land där matchen spelas. Vid nationella gränser sker regelrätt avlämning mellan polismyndigheterna (inbegripet transport- och järnvägspolis).
- Det stödjande landets polisenhet bör av den mottagande polisorganisationen tilldelas minst en medföljande polistjänsteman som har tillräckliga språkkunskaper för att kunna svara för de operativa kontakterna med enheten och avlägga rapport.
- Arrangörlandets polismyndigheter bör förfoga över ett tillräckligt antal tolkar för de språk som talas av de besökande ländernas supportrar. Därigenom undviker man att de understödjande polisenheterna från de olika länderna tvingas utföra så mycket tolkarbete att de inte hinner med egentliga operativa uppgifter.
- Det stödjande landets polisenhet bör genom den mottagande polisorganisationen få tillgång till nödvändig kommunikationsutrustning.
- Det stödjande landets polisenhet bör samråda med arrangörlandets polismyndighet om den utrustning som enheten har med sig och hur denna skall användas.

KAPITEL 3

Polismyndigheternas informationshantering

- Arrangörlandets polismyndigheter bör se till att informationskanaler och informationsstrukturer är tydliga för de understödjande utländska polismyndigheterna, varvid hänsyn tas till informationens art, vare sig denna avser terrorism, uppgifter i kriminalregistret (avseende enskilda gärningsmän), allmän ordning eller våldsam fotbollshuliganism.
- Arrangörlandets polismyndighet bör under hela mästerskapet eller matchen kommunicera med deltagande lands (länders) nationella polismyndigheter via den sambandsman som utsetts och tillhandahålls av det berörda landet. Denna sambandsman kan kontaktas i fråga om allmän ordning, våldsam fotbollshuliganism och terrorism.
- Arrangörlandets polismyndighet bör skydda den understödjande utländska polismyndighetens sambandsman från kontakter med medierna om sambandsmannen önskar det.
- Sambandsmannen bör under mästerskap som pågår under flera dagar befinna sig i den nationella samordningscentralen och under enstaka matcher i den lokala samordningscentralen i det berörda värdlandet.
- Det stödjande landets sambandsman ansvarar för att kontinuerligt uppdatera riskanalysen.
- Det stödjande landets sambandsman bör av sitt eget lands polismyndighet hållas informerad om supporterbeteendet i det landet under mästerskap eller matcher.
- Arrangörlandets polismyndighet bör vidta åtgärder för att vidarebefordra information från den utländska polisenheten till den egna polisorganisationen, i god tid och till rätt instans. Arrangörlandets polismyndighet bör utse en för informationen ansvarig tjänsteman, som avdelas till den stödenhet som har till uppgift att rekognosera eller observera. Han kan kontaktas av enhetens ledare och ansvarar för att information slussas vidare på lämpligt sätt.

- Arrangörslandets polismyndighet bör se till att det inte uppstår kvalitetsskillnader mellan den information som finns tillgänglig på lokal och nationell nivå.
- Om det upprättas både en nationell och en lokal polissamordningscentral bör den lokala samordningscentralen informera sin nationella motsvarighet och vice versa. Vid denna informationsförmedling bör hänsyn tas till upplysningar som lämnats av det understödjande landets sambandsman.
- Arrangörslandets nationella samordningscentral bör vid supportrarnas hemresa informera polismyndigheter i supportrarnas hemland samt transitländernas polismyndigheter, om det finns skäl att befara att det kan uppstå oroligheter. Om ingen nationell samordningscentral upprättas, skall den lokala samordningscentralen fylla denna funktion.

KAPITEL 4

Polismyndigheternas samarbete med ordningsvakterna

- Polismyndigheterna och ordningsvakternas organisationer bör samarbeta på ett sådant sätt att de kompletterar varandra, utan att detta påverkar de olika parternas eget ansvar och uppgifter.
- Polismyndigheterna bör samarbeta med ledarna för ordningsvakternas organisationer.
- Polismyndigheterna bör överväga att knyta en hög tjänsteman från ordningsvakternas organisation till den egna kommandocentralen.
- Polismyndigheterna bör se till att all information från ordningsvakternas organisation vidarebefordras till rätt instans inom arrangörslandets polisorganisation.
- Polismyndigheterna bör se till att de höga tjänstemännen från ordningsvakternas organisation förfogar över nödvändig information för att de skall kunna utföra sina uppgifter.
- Det stödjande landets polismyndigheter bör upprätthålla kontakt med de höga tjänstemän som ansvarar för de ordningsvakter från deras eget land som tillhandhåller stöd till arrangörslandet.

KAPITEL 5

Kontrollista för mediepolicy och kommunikationsstrategi (polis/myndigheter) vid stora (internationella) mästerskap och matcher

I. MEDIEPOLICY

1. Fastställande av ett strategiskt mål för mediepolicy

Det centrala målet är att polis och myndigheter nationellt och internationellt samarbetar med medierna om att informera allmänheten om förestående mästerskap och om förberedelserna inför dessa, samt att polisen ger lämpliga råd om säkerheten till besökare vid matcherna.

Mediepolicy är ett av de medel som ingår i en kommunikationsstrategi. Den bör visa att polisen och myndigheterna har en stödjande roll för att övervaka mästerskapens festliga karaktär.

Kommentar: För en välavvägd mediepolicy måste det strategiska målet fastställas i förväg. Hela den vidare utvecklingen av denna policy inriktas på förverkligande av detta mål. Hänsyn måste tas till mediernas intresse för särskild information, t.ex. det sätt på vilket polis/myndigheter hanterar problemen med fotbollshuliganism och våld. Därvid skall tydligt markeras vad som kan tolereras och inte.

2. Bestämmande av vilka resultat som eftersträvas genom mediepolicy

En aktiv mediepolicy bör ha följande mål:

- Att ge en positiv bild av polisens och myndigheternas policy hos allmänheten.
- Att främja publikens bekvämlighet och en sportslig anda.

- Att motarbeta dåligt uppförande hos publiken; dåligt uppförande lönar sig inte.
- Att tillhandahålla säkerhetsinformation.
- Att informera publiken om polisens åtgärder och vilka åtgärder som vidtas vid oroligheter.

Kommentar: Mediepolicyen får aldrig skapa ett intryck av att inget kan hända, utan av att goda förberedelser har genomförts och att det saknas anledning till panik.

3. *Mediepolicyens karaktär*

- Den bör ge uttryck för att man behärskar situationen.
- Den skall frammana en känsla av säkerhet och förtroende.
- Den bör klargöra att fotbollshuliganer kommer att behandlas strängt.
- De bör syfta till öppenhet och insyn.

II. KOMMUNIKATIONSSTRATEGI

1. *Metod för att förverkliga målet*

- Ett förhållande bör i god tid etableras till de medier som bevakar mästerskap eller matcher.
- Samarbete mellan pressavdelningarna vid polisen, lokala myndigheter, nationella myndigheter, fotbollsorganisationer, UEFA, FIFA osv., som utifrån ett entydigt uppdrag eller synsätt lämnar uppgifter om enskilda ansvarsområden.
- Åtgärder för att se till att polisiär information tillhandahålls alla berörda, inklusive fotbollsförbundet, supporterföreningar, turistbyråer, trafikföretag och andra företag.
- Informationsbroschyrer för utländska besökare, eventuellt tillsammans med annan turistinformation.
- Inrättande av ett lätt igenkännbart presskontor under hela mästerskapet, med pressekreterare och medietalesmän.
- Dagliga presskonferenser samt intervjuer och andra lämpliga informationsmöjligheter under mästerskapen.
- Organisation av presskonferenser före mästerskapen för att klargöra attityden till samarbetet med pressen.

2. *Sätt att nå målet/råd för framgång*

- Tillsättande av professionella presskorrespondenter på lokal, regional och central nivå.
- Flerspråkiga pressekreterare från polisen som står till mediernas förfogande i presscentrumet.
- Framställning av en nationell eller vid behov en binationell informationsbroschyr.
- Framställning av lokalt orienterad information.
- Införande av rapporter om säkerhet och faciliteter i turistbyråernas lokala publikationer och andra lokala tidningar och publikationer.
- Offentliggörande av antalet gripanden för störande av den allmänna ordningen, såsom innehav av vapen, falska inträdesbiljetter, svart biljettförsäljning och fylleri.

- Utvärdering av den internationella, nationella och lokala medierapporteringen i samband med förberedelserna för mästerskapen och under själva mästerskapen.
- Inrättande av en nationell arbetsgrupp för samarbete om mediepolicy.

3. Viktiga punkter

1. Bestäm budskapets kärna.

Kommentar: Bestäm budskapets kärna först. Klagör detta kärnbudskap för journalisterna.

2. Budskapets kärna måste vara genomförbar.

Kommentar: Uttryck inga ståndpunkter som inte går att genomföra. Om detta sker förlorar medieinstrumentet sin förmåga att påverka beteenden. Den politik som förts ut av polisen måste alltså upprätthållas.

3. Förberedelser i god tid

Kommentar: Använd tiden mellan kvalificeringen och mästerskapen för att noggrant förbereda en mediepolicy som är inriktad på polisen/myndigheternas egen roll och eget ansvar.

4. Planering

Kommentar: Beakta mediepolicyen under hela planeringsskedet och bestäm själv när medierna faktiskt skall informeras.

5. Kontinuerlig och upprepad kontakt med medierna

Kommentar: Att det sker informationsutbyte och hålls presskonferenser kontinuerligt och regelbundet är av mycket stor betydelse. Hänsyn bär tas till medias behov att snabbt få information.

6. Medieprojekt

Polis och myndigheter bör i samband med särskilda medieprojekt försäkra sig om att polisen får tillräcklig uppmärksamhet när det gäller information om polisen.

7. Incidentberedskap

Kommentar: Vid minsta incident flyttas mediernas intresse snabbt från sportevenemanget till ordningsstörningen. Tänk på att en sportreporter arbetar utifrån andra utgångspunkter än en polisreporter.

8. Medierna är företagsamma

Kommentar: Man bör tänka på att medierna söker information även utanför polisen. Undersökningar av polisens strategi och ingripanden är inte uteslutna.

9. Öppenhet, fullständighet och aktualitet

Kommentar: Visa för medierna hur polis/myndigheter agerar vid behov. Rädsla för medierna är obefogad om polisens planer och förberedelser är adekvata. Polisen bör lämna fullständig information. Informationen skall kunna kontrolleras och vara aktuell.

10. Utstråla säkerhet

Kommentar: Det är viktigt att ha förtroende för polisens förberedelser och att visa detta och förmedla det till medierna. Polisen och myndigheterna bör ansvara fullt ut för sina säkerhetsarrangemang.

11. Intervjuer

Kommentar: Åtgärder bör vidtas för att förbereda polismyndigheterna för deras kontakter med medierna. Se till att polistjänstemannen sköter dessa kontakter från en lämplig arbetsplats. Kontakterna med medierna bör helst vara muntliga och personliga.

12. Begränsning/avgränsning

Tillhandahåll information om individuella ansvarsområden såvitt avser policy och ingripanden.

Kommentar: Tydliga överenskommelser bör ingås mellan myndigheterna om vem som skall informera medierna och om vilka slags informationer som skall ges. Polis och myndigheter bör vid sina framträdanden i medierna koncentrera sig på sitt eget ansvar och sina egna ingripanden.

13. Misstag/beskyllningar

Kommentar: Parterna bör enas om att undvika att i medierna diskutera beskyllningar och misstag.

14. Samarbete

Kommentar: En mediepolicy får aldrig utarbetas utan samråd med övriga parter. Mediepolycyn är i sig samarbete.

15. Överenskommelser med utländska polisenheter om talesmän

Kommentar: När polisen i värdlandet får stöd från polisenheter från andra länder är det lämpligt att värdlandet går med på att hänvisa till polisens informationsinstanser i värdlandet, om media tar direkt kontakt med den utländska polisen. Undantag från denna princip kan göras om en understödjande polisenhet med värdlandets godkännande har låtit en egen professionell pressinformatör (talesman) ingå i enheten.

16. Deltagande av poliskolleger från supportrarnas ursprungsland

Kommentar: Man bör ta hjälp av kolleger i supportrarnas hemland vid intervjuer/presskonferenser där. De har resurser och presskontakter och de känner de lokala och nationella reportrarna, inklusive profilen hos den pressorganisation som de arbetar för.

17. Upprättande av en förteckning över nationella pressorgan för polisen i arrangörslandet

Kommentar: Polismyndigheterna i de olika länderna bör förse polisen i arrangörslandet med en förteckning över de viktigaste pressorganen med dessa pressorgans målgrupper. Med hjälp av denna förteckning kan polisen i arrangörslandet vända sig direkt till dessa pressorgan med information.

18. Ta hänsyn till pressorganets profil

Kommentar: När information rörande säkerheten tillhandahålls måste hänsyn tas till pressorganets profil och dess målgrupp. En sportreporter har mindre erfarenhet av att informera om säkerhetsfrågor. Hänsyn till detta bör tas vid utarbetande av presskommunikéer och spridande av pressmeddelanden.

19. Inrättande av en gemensam nationell arbetsgrupp

Kommentar: En för alla parter gemensam arbetsgrupp bör bildas; polisen som bevakar matcharenorna, det centrala informationskontoret för fotbollshuliganism, fotbollsorganisationen och nationella myndigheter.

20. Avstämning

Kommentar: Alla polis- och myndighetsrepresentanter bör ha samma bakgrundsinformation för och visa stor noggrannhet i sina kontakter med medierna. För denna avstämning kan det vara värdefullt att utarbeta gemensamma informationsblad för instruktionsmöten och standardsvar för återkommande frågor. Information om frågor från medierna bör utbytas dagligen.

21. Skriftlig kommuniké

Kommentar: Man bör understödja presskonferenserna med en skriftlig kommuniké. Detta har den fördelen att

- texten noga kan avvägas,
- texterna kan förses med officiellt godkännande,
- budskapet blir otvetydigt (ingen diskussion efteråt om "missförstånd").

22. Informationsbroschyr

En informationsbroschyr bör tillhandahållas supportrarna. Av den bör det framgå vad som är kulturellt acceptabelt respektive oacceptabelt beteende och vilka lagöverträdelse som kommer att leda till ingripande. Uppllys även om sidoarrangemang för att få supportrarna att känna sig välkomna. Bifoga broschyren vid biljettförsäljning.

23. Ta hjälp av allmänheten

Kommentar: Allmänheten kan uppmanas att vara aktiv genom att anmäla misstänkt uppträdande till polisen.

24. Avvecklingsstrategi

Presskontoret kan stängas mot slutet av mästerskapen, men även därefter bör information lämnas ut av polisens kommandocentral. Ange när polisens presstalesman står till förfogande för rapport och en slutlig presskonferens.

25. Utvärdering av mediepolicy

Kommentar: Efter mästerskapens slut bör en utvärderande rapport utarbetas om den förda mediepolicy och om erfarenheterna av medierna. Dra lärdomar inför framtiden. Låt även de polismyndigheter från andra länder som bidragit med stöd delta i denna utvärdering.

26. Utvärdering av Europeiska unionens kontrollista om mediepolicy/polissamarbete

Polisen i arrangörlandet bör på grundval av den nationella utvärderingen av mediepolicy avgöra om några inslag i Europeiska unionens kontrollista kräver komplettering eller justering.

KAPITEL 6

Krav som kan ställas på tillträdes- och biljettpolicy⁽¹⁾

Om arrangörer av stora fotbollsmatcher inte vidtar alla nödvändiga åtgärder kan det få enorma konsekvenser för samhällets möjligheter att fungera friktionsfritt. Särskilt har det visat sig nödvändigt med åtgärder när det gäller att avvisa supportrar som missköter sig eller tidigare allvarligt har misskött sig, när det gäller tillträdes- och biljettpolicy och när det gäller att skilja rivaliserande supportrar åt.

I den allmänna ordningens och säkerhetens intresse bör myndigheter, polis och rättsväsende i förväg fastställa krav som arrangörerna måste uppfylla för att få anordna internationella tävlingar.

1. Biljettpolicy

En biljettpolicy är ett viktigt instrument för att främja säkerhet och ordning på arenorna. Det främsta syftet är att skilja rivaliserande supportrar åt, förebygga överbeläggning och styra åskådarrömmarna samt verkställa utestängning från arenorna, när en sådan tidigare har utdömts av en fotbollsorganisation.

⁽¹⁾ När en biljettpolicy etableras, måste arrangörerna beakta EU:s konkurrensregler. När den tillämpar dessa regler skall kommissionen beakta faktorer som hänger samman med upprätthållande av ordning och säkerhet.

Utgångspunkterna för vilka krav myndigheter och polismyndigheter kan ställa på arrangören för en ansvarsfull biljettpolicy är följande:

- Biljettdistributionen bör säkerställa att de deltagande lagens supportrar hålls åtskilda i olika sektioner.
- Biljettdistributionspolicy och fördelningen av biljetter mellan deltagarländerna bör återspegla efterfrågan på biljetterna bland supportrarna i dessa länder.
- Försäljningspolicy måste vara sådan att svart biljettförsäljning förhindras.
- Supportrar måste hindras från att köpa biljetter till en sektion på arenan som inte är avsedd för dem.
- Biljetterna bör ge upplysningar om biljettnnehavaren, om biljettens ursprung, dvs. om biljettens historia.

2. Biljettkontroll

Biljettpolicy bör komma till konkret uttryck genom biljettkontroll enligt följande:

- Supportrarna hålls åtskilda genom en strikt tilldelning av (sitt)platser till åskådare, med hjälp av biljetter, så att platsen på arenan avgörs av vilket spelande lag åskådaren är anhängare till och/eller vilken nationalitet supportern har.
- Biljettpolicy bör utformas så, att tilldelningen och därmed åtskiljande av rivaliserande supportrar inte kan kringgås genom att biljetten överläts, oavsett i vilken form.
- Överbeläggning hindras genom att arenans infrastruktur får vara avgörande för hur många biljetter som släpps ut på marknaden. Även genom kontroll av falska eller förfälskade biljetter kan överbeläggning förhindras.
- Utgångspunkten är att det på grundval av riskanalysen bör fastställas en tillträdeskapacitet per arena och att inte hela denna kapacitet utnyttjas. En säkerhetsmarginal är nödvändig för att omplacera supportrar som har giltig biljett till fel sektion, varvid det deltagande lag som åskådaren är anhängare till och/eller supportrarnas nationalitet är avgörande.
- Åskådarströmmarna inom och runt arenan kontrolleras genom en tillräcklig och igenkännbar indelning av arenan i sektioner med tillhörande skyltar.
- Upprätthållandet av utestängningar från arenorna sker genom att det inrättas ett system för beställning och distribution av biljetter och åtgärder mot varje form av överlåtelse av utfärdade biljetter.
- Registrering som sköts av arrangören inom ramen för biljettkontrollen utgör en viktig källa till information för arrangören, ledningen och polisen.

Biljettkontrollen är inriktad på formerna för tillträde till arenan, dvs.

- tryckning av inträdesbiljetter,
- distribution av inträdesbiljetter,
- inträdeskontroll.

3. Inträdesbiljetterna måste uppfylla stränga kvalitetskrav

- Upplysningar bör ges om matchen och arenan.
- Uppföranderegler för supportrarna.
- Villkor (på supporterns eget språk) för tillträde och vistelse, på det egna landets språk.
- Biljettnnehavarens nationalitet.
- Innehavarens namn och namnet på försäljaren/distributören.

- I princip är biljettköparen också slutanvändare.
- Biljetten bör vara omöjlig att förfälska.
- Varje biljett bör åtföljas av ett meddelande där arrangören i vart fall måste ange
  - vilka föremål som det är förbjudet att föra med sig in på arenan,
  - att det är förbjudet att medföra alkoholhaltiga drycker och/eller narkotika vid tillträde till eller vistelse på arenan,
  - att ingripande kommer att ske om någon kastar fyrverkeripjäser eller andra föremål på arenan,
  - att ingripande kommer att ske mot alla former av förolämpande eller rasistiskt beteende,
  - att den som sätter sig på en plats som inte överensstämmer med biljettnumret kan komma att avvisas från arenan,
  - att åskådarna vid matcher måste finna sig i att bli kroppsvisiterade vid tillträde till arenan, samt att de är skyldiga att på anmodan visa legitimation samtidigt med inträdesbiljetten.

4. Vissa krav måste ställas på biljettdistributionen

- Arrangören bör i informationskampanjer lämna uppgifter om de officiella försäljningsställena och försäljnings sättet samt uppmana allmänheten att inte köpa inträdesbiljetter någon annanstans samt informera om att distributionssystemet inte lämnar utrymme för den svarta marknaden.
- Arrangören bör för varje land och varje distributör kontinuerligt övervaka var biljetterna finns.
- Fördelningen av tillgängliga biljetter på målgrupperna bör gå till så, att allmänheten, och de deltagande lagens supportrar, kan förfoga över ett rimligt antal biljetter.
- Arrangören måste ålägga nationella förbund i länder som visar sig ha otillräcklig avsättning att lämna tillbaka överblivna biljetter.
- Arrangören måste ålägga den officiella distributören att lämna tillbaka osålda biljetter.
- Arrangören bör ta hänsyn till att distribution och försäljning av inträdesbiljetter i serier ökar möjligheterna att kontrollera försäljningsprocessen. Arrangören bör ställa krav på att distributörerna skall vara pålitliga.
- Arrangören måste vid oroligheter när som helst kunna ingripa i distributionsprocessen.
- Arrangören bör ålägga distributören informationsplikt. Distributören bör meddela arrangören hur biljettförsäljningen har gått, om möjligt i kombination med reseplanering och platser där uppehåll görs.
- Om beställning av biljetter inte sker via det nationella förbundet eller åskådarens/supporterens egen klubb, måste den enskilde beställaren ange vilket lag han stöder. Vid den definitiva tilldelningen av biljetter kan detta beaktas på grundval av allmän ordning och säkerhet.
- Inträdesbiljetter bör inte kunna överlåtas.
- Personer som utestängs från arenorna kommer inte att få några inträdesbiljetter.
- Inga biljetter kommer att säljas under matchdagen.
- Köpare kommer inte att få köpa mer än två biljetter. Biljetterna utställs på namn.
- Definitivt utlämnande av biljetter bör ske så sent som möjligt (utbytesvoucher).
- Arrangören måste gå i god för att den person i vars namn en biljett utfärdats (biljettt innehavaren) slutligen får sin biljett levererad.

5. *Krav på en ändamålsenlig tillträdespolicy och kontroll*

- Arrangören kommer i förväg att meddela åskådarna vilka som får tillträde till arenan och vilka som stängs ute.
- Under alla förhållanden kommer ingen som utestängts från arenorna att få tillträde.
- Åskådare som är uppenbart påverkade av alkohol kommer inte att få tillträde.
- Personer som har med sig föremål som kan utgöra en fara för säkerheten och/eller ordningen på arenan kommer inte att få tillträde.
- Personer som har med sig föremål som i någon form ger uttryck för ett politiskt mål, för diskriminering eller rasism eller som verkar förolämpande kommer inte att få tillträde.
- Tillträdeskontrollen bör uppfylla höga kvalitetskrav, och även innefatta kroppsvisitering och verkställande av utestängning från arenan.
- En smidig tillträdeskontroll bör förhindra köbildning.
- Tillträdeskontrollen bör säkerställa att det inte uppstår överbeläggning i några sektioner på arenan.
- Vid användning av automatiska system för tillträdeskontroll måste dessa system uppfylla höga krav på pålitlighet och kontinuitet.

KAPITEL 7

Förteckning över dokument som Europeiska unionens råd tidigare har antagit

1. Rådets rekommendation av den 30 november 1993 om ansvar för arrangörerna av sportevenemang.
  2. Rådets rekommendation av den 1 december 1994 om direkt informellt informationsutbyte med länderna i Central- och Östeuropa när det gäller internationella sportevenemang (nät av kontaktpersoner).
  3. Rådets rekommendation av den 1 december 1994 om informationsutbyte vid stora demonstrationer och möten (nät av kontaktpersoner).
  4. Rådets rekommendation av den 22 april 1996 om riktlinjer för att förebygga och bekämpa oroligheter i samband med fotbollsmatcher. Med som bilaga följer standardformulär för utbyte av polisiär information om fotbollshuliganer (EGT C 131, 3.5.1996, s. 1).
  5. Gemensam åtgärd av den 26 maj 1997 om samarbete på området för allmän ordning och säkerhet (EGT L 147, 5.6.1997, s. 1).
  6. Rådets resolution av den 9 juni 1997 om förebyggande och bemästrande av fotbollshuliganism genom erfarenhetsutbyte, utestängning från arenor och mediapolicy (EGT C 193, 24.6.1997, s. 1).
  7. Förteckning över nationella kontaktpersoner i frågor rörande fotbollshuliganism.
-